ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ВНУТРІШНЬОШКІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

1. Цілеспрямованість і плановість, систематичність і оперативність.
2. Принциповість і об'єктивність в оцінці діяльності вчителя, класного керівника.
3. Диференційований підхід.
4. Наукова обгрунтованість, повнота і конкретність висновків, рекомендацій і пропозицій.
5. Дійсність, ефективність (перевіряється якість проведення навчально-виховної роботи і підвищення рівня якості знань учнів).
6. Гласність.
7. Виховна значущість.

ОСНОВНІ МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

1. Спостереження.
2. Перевірка документації.
3. Аналіз і самоаналіз уроку, проведеного заходу.
4. Бесіда.
5. Письмові перевірки.
6. Графічна перевірка.
7. Анкетування.
8. Тестування.
9. День опитування.

КЛАСИФІКАЦІЯ ФОРМ ВНУТРІШНЬОШКІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

1. ***За метою:***
   - 1.1. Діагностичний.
   - 1.2. Коригуючий.
   - 1.3. Регулюючий.
2. ***За змістом:***
   - 2.1. Тематичний.
   - 2.2. Проблемний.
   - 2.3. Фронтальний.
3. ***За об'єктом:***
   - 3.1. Персональний.
   - 3.2. Класно-предметний.
   - 3.3. Предметно-груповий.
   - 3.4. Класно-груповий.
   - 3.5. Загальношкільний.
4. ***За часом:***
   - 4.1. Поточний.
   - 4.2. Підсумковий.
5. ***За періодичністю:***
   - 5.1. Епізодичний.
   - 5.2. Вибірковий.
   - 5.3. Цілісний.
6. ***За функцією:***
   - 6.1. Оглядово-ознайомлюючий.
   - 6.2. Попереджувальний.
   - 6.3. Систематизуючий.
   - 6.4. Узагальнюючий.

ЕТИЧНІ ПРАВИЛА КОНТРОЛЮ

1. Контролюючому не варто обговорювати невдалі моменти та негативні наслідки роботи колеги під час бесід з третіми особами. Помилки та недоліки можуть мати тимчасовий характер, а тому не слід створювати негативний образ колеги в очах оточуючих.

2. Повідомлення колективу про результати контролю — це перший вихід інформації про контроль, раніше відомої лише контролюючому та підконтрольному. Необхідно наперед повідомити колегу, якого контролювали, про зміст повідомлення за результатами контролю. Те, що в повідомленні викличе його заперечення, не повинно виноситися на загальне обговорення колективу.

3. Під час контролю перевіряючий повинен досконало розібратися в особливостях класів та реальних навчальних можливостях дітей, перш ніж винести на судження колективу свої висновки про результати роботи колеги.

4. В основу контролю завжди мають бути покладені співставлення результатів роботи одного і того ж самого вчителя в тому ж самому класі в різні періоди навчального року; співставлення результатів роботи різних учителів в однакових умовах контролю з урахуванням відмінностей у навчальних можливостях учнів, але аж ніяк не порівняння результатів роботи того, кого контролюють, зі своїм рівнем роботи, а також з роботою будь-яких інших учителів, не задіяних у даній ситуації контролю.

5. Контролюючому слід утримуватися при аналізі уроку від висловлювань про своє ставлення до фактів. Він повинен аналізувати та оцінювати їх через призму реальних взаємозв'язків та характеристик.

6. Під час контролю ініціатива повністю належить тому, кого контролюють. Він повинен повністю показати свої знання та вміння, тому не слід втручатися в його дії, нав'язувати йому свій аналіз уроку, вимагати від нього суворо фіксованої послідовності обговорення, часто перебивати його запитаннями, дозволяти собі різкі висловлювання, передчасні оцінки тощо.

7. Висновки контролюючого повинні бути досконало обґрунтованими та витікати з реальних дій та фактів, які мали місце. Повідомляти про свої висновки слід у тактовній формі. Висновки про результати контролю не повинні звучати категорично.

8. Контролюючий повинен демонструвати високу культуру та компетентність з питань, що підлягають контролю.